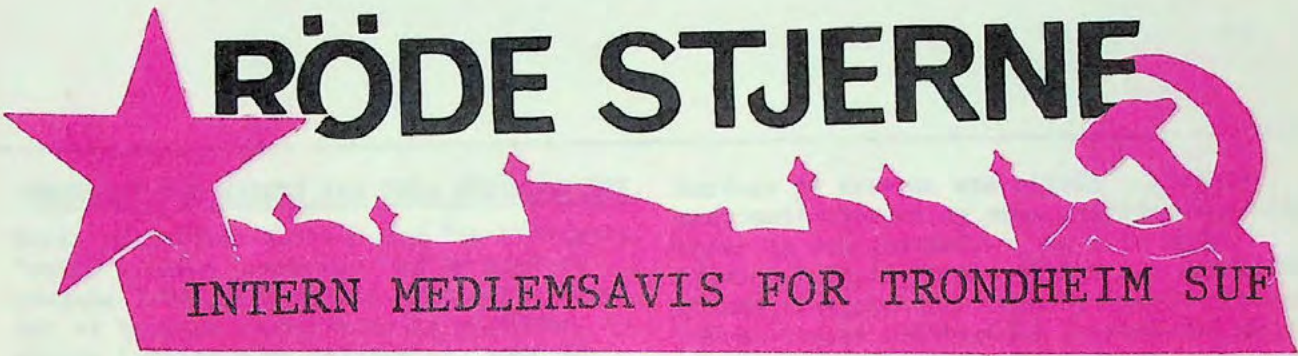

5.

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

INTERN MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

NR. 7

INNHOOLD:

LEDER - kommentar til valget fra SUFs sentralstyre	s.3
studievirksomheten i SUF (m-1)	s.4
studierapport for Trondheim SUF	s.7
rapport om salget av Klassekampen	s.9
Klassekampen og SUFs eksterne hovedoppgave	s.10
referat fra møtet om demokratisk sentralisme og revolusjonær disiplin	s.12
Agitasjon og propaganda - Lenin: De russiske sosialdemokraters oppgaver	s.14

LEDER:

KOMMENTAR TIL VALGET FRA SUFs SENTRALSTYRE.

Årets valgsirkus skiller seg fra tidligere "valg" i den seinere tid ved en markert nedgang i valgdeltagelsen. Dette til tross for at typiske regjeringsvalg medfører større interesse og deltagelse, samt at været var godt over hele landet.

Det er tydelig at arbeidsfolk har funnet kun ett interessant aspekt ved dette valget - nemlig valget mellom to onder. At DNA denne gangen fikk den største stemmetilveksten, henger sammen med at de borgerlig-demokratiske politiske systemer blir ustabile så snart krisetendenser gjør seg gjeldende i kapitalismen. I slike situasjoner går opposisjonspartia sterkest fram ved valg.

Både SF og NKP blei vraka som de alternativer de framstilte seg sjøl som - nemlig partier for å representere arbeiderklassens virkelige interesser og oppfatninger på Stortinget.

I følge de valgundersøkelser som er foretatt, kommer mesteparten av den auka tilslutninga til DNA fra førstegangsvelgere. De aller fleste av dem som har forlatt SF og NKP, har derfor tydeligvis fulgt parolen fra den marxistisk-leninistiske bevegelsen om å boykotte valget. Denne klare tendensen er særlig tydelig i Oslo, der valgdeltagelsen er ca. 6% lågere i år enn ved valget i 1965.

Valget er på denne måten en ny illustrasjon av den revolusjonære bevegelsens framgang. Noen annen betydning har imidlertid ikke valgresultatene for arbeiderklassen. Den kommende borgerlige koalisjonsregjeringa vil sjølsagt heilt og holdent være monopolkapitalens regjering - på samme måten som ei sosial-demokratisk regjering ville ha vært det. Den er derfor nødt til, og sjølsagt også innstilt på, å føre videre den herskende klassens politikk, for å forsøke å løyse den voksende krisa i kapitalismen.

Dette betyr at arbeidsfolk i den regjeringsperioden som kommer, vil merke krisa enda

hardere på kroppen enn hittil - gjennom rasjonaliseringer og auka arbeiderfiendtlige tids- og arbeidsstudier, og ikke minst gjennom følgene av den stadig mer omfattende strukturrasjonaliseringa - stigende arbeidsløyse, større bøligmangel i pressområder osv.

Om få måneder vil vi dessuten merke den prisstigninga som momsens fører til. Dette nye skattesystemet er det seineste framstøtet med sikte på ytterligere å lette forholda for monopolkapitalen ved å velte byrdene ved krisa over på arbeidsfolk. I dette bildet vil det kommende lønnsoppgjør innta en sentral plass. For å trygge sine kjempeprofitter for å prøve å dempe den misnøya krisa fører til, må monopolkapitalen nødvendigvis lansere framlegg til dette lønnsoppgjøret som ikke vil være anna enn å kaste smuler til arbeidsfolk. Med sosialdemokratiets hjelp vil borgerskapet sette alt inn på å tvinge et slikt skammelig lønnsoppgjør på norske arbeidere.

I denne situasjonen er det viktig at vi går til kamp mot monopolkapitalens økende overgrep. Denne kampen vil ikke stå i Stortinget. Bare ved at arbeidsfolk sjøl reiser seg til kamp, under ledelse av et virkelig kommunistisk parti, kan en oppnå resultater og styrke arbeiderklassens posisjoner.

Et slikt parti må bygge på arbeiderklassens revolusjonære teori, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenknig, som er oppsummeringa av over 100 års klassekamp. Dette partiet vil kunne lede klassekampen på alle områder og summer opp erfaringene for å rette nye støt mot monopolkapitalen, og bare dette partiet kan bruke Stortinget som en talerstol for arbeiderklassen, for å avsløre det som et redskap for borgerskapets diktatur over det arbeidende folket. Først når arbeiderklassens revolusjonære parti er skapt, vil det parlamentariske arbeidet kunne utgjøre en underordnet del av kampen, vil det ha en virkelig mening for arbeidsfolk å stemme.

forts.s.8.

SUF'S

STUDIEVIRKSOMHET

På SUFs 5. landsmøte blei studiene knesatt som Forbundets hovedoppgave og dette blei siden stadfesta på SUFs landskonferanse i februar i år. De erfaringer vi har gjort i tida som har gått siden da, viser at dette var ei riktig linje.
Formann Mao lærer oss:

Arbeidet med sikte på å få et fast grep på den ideologiske fostringa er nøkkelleddet når det gjelder å få sveiset hele vårt parti sammen til partiets veldige politiske kamp. Løser ikke partiet denne oppgaven, vil det heller ikke kunne løse noen av sine oppgaver.

Vårt eget arbeide med grunnstudiene har vist oss riktigheten av dette. Vi kan skille mellom to former for studier: på den ene sida den ideologiske fostringa, skolering i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning - på den andre sida undersøkelser og studier av de konkrete forhold. Disse to formene utgjør ei motsigelse hvor de to sidene gjensidig forutsetter hverandre. Ettersom det er umulig å foreta konkrete samfunnsmessige undersøkelser på en riktig måte uten å beherske marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning, har den første forma for oss vært og er hovedsida i motsigelsen. Den ideologiske fostringa er slik for oss den viktigste sida av studiene i dag. Betydningen av studiene viser seg på ei rekke måter. De har vært og er ei vaksine, en garanti mot revisjonisme og andre feilaktige linjer innafor Forbundet. De har ført til tillempinga av en bedre arbeidsstil i Forbundet og til ei merkbar bedring av disiplinen. Studiene har hatt grunnleggende betydning for fostringa av kader innafor SUF. Vi ser det slik at studiene er ei nødvendig forutsetning i arbeidet for å omdanne SUF til et kommunistisk ungdomsforbund.

SETT MAO TSETUNGS TENKNING I FORSETET PÅ ALLE OMRÅDER

Bare grundige studier setter oss i stand til å løse denne oppgaven som stilles som hovedparole for SUFs 3. sommerleir.

Marx', Engels', Lenins og Stalins teori gjelder som riktig for hele verden. Men denne

teorien må ikke betraktes som et dogme, men som en rettleiing til handling. Man må ikke la studiet av marxismen-leninismen gå ut på utenatføring av noen ord og uttrykk. Den må studeres som vitenskapen om revolusjonen. En må forstå ikke bare de slutninger i form av allmenne lovmessigheter som Marx, Engels, Lenin og Stalin har trukket som resultat av sitt allsidige studium av det virkelige liv og de revolusjonære erfaringer, men også lære selve deres standpunkt og metode for å analysere og løse spørsmålet.

Til Marx', Engels', Lenins og Stalins teori føyer vi i dag Mao Tsetungs tenkning. Det ovenstående sitatet sammenfatter erfaringer som er grodd fram av klassekampens mold: marxismen-leninismen er arbeiderklassens revolusjonære ideologi - et nødvendig våpen i klassekampen. Marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning har vokst fram i kamp mot feilaktige ideer. Marx og Engels utvikla sine teorier i motsetning til den klassiske filosofi og nasjonaløkonomi og mot småborgelige sosialistiske retninger. Lenin videreutvikla deres lære i kamp mot den 2. internasjonalens profeter, som hadde forrådt marxismens revolusjonære kjerne og forsøkt å erstatte den med en borgerlig, reformistisk ideologi. Stalin overtok og videreutvikla marxismen-leninismen gjennom ideologiske og politiske kamper innafor Bolsjevikpartiet. På samme måte har Formann Mao i dag overtatt og videreutvikla marxismen-leninismen over hele linja.

Marxismen-leninismen er ei verdensanskuelse, ei historieoppfatning, en økonomisk og politisk teori. Mao Tsetung har overtatt og videreutvikla alle bestanddeler i denne teori. Studier og tilegning av Mao Tsetungs tenkning er ei forutsetning for framgangsrikt arbeid på alle områder.

Nødvendigheten av studier viser seg videre i sammenhengen mellom forsømming av den ideologiske fostringa og revisjonismens framvekst. Utglidinga innen NKP var ingen tilfeldighet. Partiet hadde i mellomkrigstida tilstrømming av en del bra proletære

elementer. Men fordi den ideologiske fostringa ved studiene sånn som de har vært til nå. innen partiet blei forsømt, kunne feilaktige ideer oppstå og utvikle seg uhindra. Dette av- "For oss utgjør...utbredelsen og fordyp- la revisjonisme innafør partiet. elsen av studiet av marxismen-leninismen et stort problem, som krever en rask løs- ning. Dette er bare mulig gjennom konsen- trerte anstrengelser." (Vår uthevn) (studie- bulletinen)

Alle samfunnsgrupper driver ideologisk fostr- ing. Slik sprer borgerskapet sin ideologi for med alle midler å forsøke å ståkelegge mot- sigelsene i samfunnet. Revisjonistene gjør det samme ved å drive skolering i feilaktige og skadelige ideer. Klare eksempler på dette er furubotnikenes studiemateriale.

Hvis vi sammenfatter dette, viser det at vi må ta uhyre nøye på arbeidet med den ideolo- giske fostringa i forbundet.

STUDIESITUASJONEN I FORBUNDET

Situasjonen i høyere organer kan allment karakteriseres som bra. Slik har både sentral- styret og fylkesstyret i Oslo/Akershus studert sitater og gjennomgått grunnsirkelen. Hva laga og lagsstyrene angår ligger det ennå dårlig an med sitatstudiene. Bare noen steder har det vært drivi systematiske sitat- studier på styreplan. Grunnsirkelen er bra gjennomført i Oslo/Akershus - nærmere 500 kamerater har eller er i ferd med å gjennom- føre den. Dette har bidratt til å konsolidere seksjonen og bringe den et skritt framover. Når det gjelder landet forøvrig, har gjennom- føringa vært skiftende.

Dette har avspeilet seg i feilaktige ideer på enkelte områder og også i organisatorisk stagnasjon enkelte steder.

I studiene har det vært gjort en rekke feil. Her skal vi framheve to. En del steder har det stikk i strid med parola om enhetlige studier værtstudert etter egne opplegg, dette til og med etter at det nye opplegget fra sentralstyrets side forelå. Allment har disse opplegga vært kjennetegna ved at de bare i liten grad har tatt hensyn til formann Maos videreutvikling av ml-ismen og av til- feldige emnevalg. De har slik ikke vært egna til å gi medlemmene ei uttømmende grunninn- føring i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Videre har det en del steder vært gjort feil i praktisistisk retning, dvs. at en har begynt med å studere de konkrete for- holda på ulike områder og gjort dette før en har gjennomført grunnstudier.

Allment har arbeidet med grunnsirkelen hittil i år gitt grunnlaget for ei god utvikling av den ideologiske fostringa. Dersom vi tar et fast grep om dette arbeidet, vil vi ha alle muligheter til å utrydde de dårlige sidene

Det foregående sitatet lærer oss at studiene må gjennomføres med konsentrerte anstreng- elser. Dette at vi fortsatt må sette studiene som forbundets hovedoppgave. Hoved- sida ved studiene vil i dag og ei god stund framover være den ideologiske fostringa. Når vi stiller studiene som hovedoppgave, vil det si at studiene skal gjennomføres på brei front, om nødvendig på bekostning av andre oppgaver. Fordi grunnsirkelen i de fortsatte studiene framleis vil utgjøre den viktigste delen, vil det til høsten fore- ligge en ny og bedra utgave av grunnsirke- len.

For at hele forbundet skal kunne skolerer i takt, er det nødvendig at disse studier drives enhetlig. Dette betyr at laga ikke tukler med egne opplegg som bryter mot dette prinsippet. Ut fra den måten grunn- studiene er gjennomført på i vår, vil grunn- sirkelen framleis utgjøre den viktigste delen i de fortsatte studiene. Her vil det fra studieutvalgets side foreligge en ny og forbedra utgave av grunnsirkelen til høsten. Videre må sitatstudiene forbedres på alle plan i forbundet. Som ledd i det arbeidet har alle utvalg under sentral- styret nå fått direktiv om å drive regel- messige sitatstudier. Dette må gjelde alle lag av SUFere.

Når det gjelder spesialstudiene vil disse til høsten bare kunne drives i begrensa ut- strekning og vil konsentreres om områdene faglig politikk og skolepolitikk. For å forbedre disse studiene vil det bli ut- arbeida en ny og omarbeida utgave av faglig- sirkelen. Det vil også bli utarbeida en skolesirkel som vil bli lagt opp etter samme retningslinjer som fagligsirkelen. Det må legges vekt på at alle som begynner på disse videregående studiene skal ha gjennomgått grunnsirkelen, uten unntak.

FRA DEBATTEN

T n:
De historiske erfaringene viser nødvendig- heten av studier. De nye marxist-leninist- iske partier og grupper som er oppstått de seineste åra har som regel vært splitta

av de gamle revisjonistpartiene, etter lang-
varig ideologisk kamp og konsolidering inna-
for disse partiene. Her kommer det klart
fram at det de har måttet begynne med har
vært skoloring i marxismen-leninismen, Mao
Tsetungs tenkning. Før dette var gjennomført
kunne en ikke få en virkelig stabil bevegelse.

Denne stillinga som går ut på å sette
praksis framfor studiene er feilaktig. Stalin
sier at praksis blir blind hvis den ikke blir
rettleda av teorien. Erfaringene fra laga
viser riktigheten av dette: Å løse spørs-
målet om studiene er samtidig å løse spørs-
målet om praksis. Først, hele forbundet
skal kunne stå på et felles grunnlag, er det
nødvendig at studiene blir gjennomført etter
et enhetlig opplegg. Avvik av syndikal-
istisk eller elevseparatistisk type har
svært ofte røtter i at en begynner å studere
et enkelt problem uten å ha det ideologiske
grunnlaget i orden. En må legge grunnlaget
før en begynner med vidregående studier.

Det er viktig at studiene konkret settes inn
i alt arbeid i fraksjoner, på ulike områder,
da særlig sitatstudiene. Her gjelder det
samma for styrearbeidet. Hvis ikke dette
suppleres med ideologiske studier vil dette
arbeidet lett kunne miste perspektivene: En
blir TNL-aktivist i SUF istedet for SUF-er
i TNL-arbeidet. Derfor må sitatstudiene
settes i ledelsen i fraksjonsarbeidet.

Bergen:
Sitatstudiene blei starta i Trondheim SUF
like før jul. Til å begynne med blei ikke
betydninga av disse studiene forstått. Ut-
over våren har dette imidlertid forandra seg,
og de har nå bidratt til å sveise styret
bedre sammen og til at en har kunnet kvitte
seg med udugelige styremedlemmer.

Styret hadde lenge ikke noen skikkelig for-
ståelse for studiene som hovedoppgave.
Dette har ført til mye fumbling i arbeidet,
og til at det organisatoriske arbeidet i
laget har blitt prioritert foran studiene.
Forståelsen av dette kom først ut på vår-
parten og hele laget er nå i ferd med å
gjennomføre grunnsirkelen.

Bergen:
Da en begynte studiene i Bergen fantes det
allerede ikke noe sentralt opplegg, og en be-
gynte med et eget opplegg, som var hefta
med mange svakheter. I vår begynte Bergens-
laget i god tid før det nye opplegget fra
sentralstyret forelå med ei tillemping av
studieopplegget fra svensk KFML. Dette opp-
legget fortsatte en med hele våren, i strid

med parola om enhetlige studier. Dette var
feilaktig og kritikkverdig.

Sitatstudiene i styret i Bergen SUF blei
lenge drivi på en feilaktig måte og med
dårlig utbytte for de som deltok i dem.
Først da en tok til med å studere grunn-
leggende ideologiske problemer, og ikke
bare spørsmål av praktisk karakter, be-
gynte det å komme virkelig effekt ut av
disse studiene. Det har også vist seg at
de utvalga i Bergen SUF, hvor studiene har
blitt effektivisert på denne måten har
arbeidet blitt bedra. De fleste alvorlige
politiske feil som er blitt gjort i Bergen
SUF har vist seg å grunne i manglende
undersøkelser og studium. Opplegget for
studiene har til nå vært for pretensiose,
noe som har gått på bekostning av masse-
skoloring. Hovedoppgava må nå være å inten-
sivere og forbedre de enhetlige grunn-
studiene i hele laget og forbedre sitat-
studiene på alle plan i laget.

"SELVTILFREDSHET ER STUDIETS FIENDE. VI
KAN IKKE VIRKELIG LERE NOEN TING FØR
VI GJØR ENDE PÅ SELVTILFREDSHETEN.
OVERFOR OSS SELV MÅ VÅR HOLDNING GÅ UT
PÅ Å "VÆRE UMETTELIGE I Å TI EGNE OSS
LÆRDOM". OVERFOR ANDRE MÅ VÅR HOLDNING
GÅ UT PÅ Å "VÆRE UTRETTELIG I Å LERE
FRA OSS". EN SLIK HOLDNING ER DET VI MÅ
INNTA."

KKP's plass i den nasjonale
krig, oktober 1938

STUDIERAPPORT FRA TRONDHEIM SUF

TIDSROMMET CA. 1. APRIL TIL 1. SEPT. 1969.

Forrige studierapport fra laget for tidsrommet ca. 1. jan. til 1. april brakte ganske enkelt de cellerapportene som kom inn (flere mangla) samt en kort kommentar fra studiesekretøren. Her vil det i stedet bli forsøkt sammenfatta det som har skjedd på studiefrenten i laget. Materialet for ei slik sammenfatning er denne gangen langt bedre enn forrige, idet alle cellene untatt ei svært passiv har avlagt studierapport. Rapportene i seg sjøl er av vekslende kvalitet og avspeiler det politiske nivået i cellene.

STUDIET I CELLENE.

Rapportene gir på ingen måte noe lyst bilde av studiesituasjonen i cellene. Ved forskjellige tiltak prøver vi nå å rette på dette. (Se under). Men i alle cellene er det i alle fall blitt studert regelmessig med et unntak. De 10 aktive cellene har hatt møter hver uke med et lengre eller kortere avbrekk i sommerferien for alle cellene.

Det fremgår av rapportene at studiene ikke har vært enhetlige og at bak mye av det som er blitt studert har det ikke vært noen bevisst plan. Det langsiktige perspektiv har mangla - man har ikke stilt spørsmål om hvorfor og hva og hvor dan vi skal studere. Bare noen få celler tok opp disse spørsmåla til alvorlig diskusjon i forbindelse med første punkt på ml-sirkelen. I begynnelsen av studieperioden var cellene i gang med forskjellige opplegg som Staten og revolusjonen, Om den historiske og dialektiske materialisme, Fra ættesamfunn til klassestat, Lønn, pris og profitt, Hovedavtalen. Erfaringene fra disse er både negative og positive. De negative erfaringene bunner seg i ulike årsaker for de enkelte cellene: Mange medlemmer tok ofte rett og slett ikke studiearbeidet alvorlig nok. Det kom sikkert for en stor del av at heile laget ikke hadde forstått å sette forbundets hovedoppgave effektivt ut i livet. En del celler klager over at de ikke har noen godt skolerte folk til å lede studiene, andre over at skoleringsnivået er for ujevnt. To tendenser som er intimt knytta sammen har av og til gjort seg gjeldende: En del lite skolerte kamerater holder fullstendig kjeft under studiene samtidig som tendensen til utglidning viser seg gjennom utenomsnakk og ønske om å bli

fort ferdig etc. (Liberalisme).

Noe som ga de negative tendensene hos oss var at nesten alle cellene måtte gå å vente på grunnsirkelen fra Oslo i lengre eller kortere tid. Cellene måtte i all hast finne et eget opplegg (F.eks. Hovedavtalen) eller møtene ble avlyst.

Disse erfaringene viser behovet for å sette hovedoppgaven effektivt ut i livet, dvs. få større fasthet og alvor over studiene. Der nest behovet for et enhetlig studieopplegg som begynner med det elementære (klassestandpunktet kan alle diskutere og forstå). Videre at det er nødvendig å tilegne seg det allmene og elementære gjennom f.eks. grunnsirkelen før vi starter på f.eks. studiet av politisk økonomi.

Nå litt om grunnsirkelen. På grunn av at vi fikk den så seint er det bare fem celler som ennå er begynt på den. Ingen av disse fem er ferdige med den, og ei tilfredsstillende vurdering av erfaringene mangler fullstendig fra ei av disse - og delvis fra de andre. For den førstnevnte cella blir det kort og godt fastslått at "sirkelen langt fra var vellykka" og at det "blei aldri noen skikkelig diskusjon". Mangel på skolerte folk anføres som årsak. Her kan jeg skyte til at studiene sikkert ikke bevisst ble oppfatta som hovedoppgaven og at styret i laget ikke har gjort noe for å hjelpe - noe vi heller ikke er blitt bedt om.

Om de resterende fire cellene som har gjennomgått grunnsirkelen kan dette sies: K[redacted]-cella er ikke særlig fornøyd med seg sjøl og meiner at "det arbeidet som vi skulle gjøre hver for oss, eks: studere Det kommunistiske Manifest, Den dialektiske og hist. mat. og Sitatboka, ble tatt på en alt for lettvtint måte... Resultatet ble at vi på cellemøtene fikk svært lause diskusjoner. Fleire kamerater åpna overhodet ikke kjeften under diskusjonene av en del sentrale spørsmål. Det ble ofte en slags "skinn-enighet" som ende på diskusjonene." Cella meiner at den bør begynne pånytt med grunnsirkelen.

Erfaringene fra Lademoen og Midtbyen/Elgseter-cellene er atskillig bedre når det gjelder ml-sirkelen. Det må også under-

strekkes at det er nettopp disse cellene som generelt synes å ha stått sterkest. Begge cellene har hatt stort utbytte av gjennomgåelsen av spørsmålene til de enkelte emnene. Ledemoen fant ut at dette ga best resultat når medlemmene svarte skriftlig på spørsmåla hjemme. "Det viste seg å være en bra ting, fordi det fremmet hver kamerats arbeid med stoffet, og fordi det alltid er et godt utgangspunkt for diskusjon og ideologisk enhet." Samtidig fant cella ut at innledningsforedrag ikke passa til en sirkel med spørsmål til hvert emne. Cella hadde ellers bedre erfaringer med klassestandpunktet enn med den politiske økonomien. Det siste punktet avklarte ikke uklarhetene hos kameratene når det gjaldt dette emnet.

Kråbyen/Elgseter hadde mange gode diskusjoner med utgangspunkt i spørsmåla. Særlig god var diskusjonen om samfunnsklassene i Kina og Norge. (Spm. i studiemetoden.) Cella mente at spørsmål 8 i studiemetoden var unødvendig og ubrukelig. Cella nytta seinere et Mao-sitat i forbindelse med hvert spørsmål med bra resultat. Alt i alt må det sies at cella har hatt gode erfaringer og har gjort fremskritt under studiet av grunnsirkelen. Det samme kan sies om Tyholtcella, men kameratene fra denne cella syntes at mange av spørsmåla var dårlige.

STYRESTUDIER.

Styret har gjennomført studiet av Mao-sitater på hvert (ukentlige) møte med noen få unntak i rapportperioden. Studiene har først og fremst vært konsentrert om demokratisk sentralisme og da særlig spørsmål om politisk ledelse. Men styret har også studert masselinja og kommunistisk moral. Studiene har mer og mer foregått med henblikk på den aktuelle situasjonen og gjennom disse studiene er det blitt oppdaga feil i styrearbeidet som er blitt korrigert.

LEDE STUDIER.

Sommormånedene ble det organisert studier av sommerleirdokumentene og den nye fagligsirkelen. Oppmøtet på alle disse møtene var bra og det var absolutt tilløp til bra diskusjoner. Fagligsirkelen ble ikke ferdig, men det var klart at utbyttet av avsnittet om politisk økonomi var svært magert. Jeg tror folk her er nødt til å ha lest iallefall litt politisk økonomi før de setter seg ned for å høre et foredrag om emnet.

I det foregående har jeg lagt vekt på å få fram de negative tendensene. Men likevel er det klart at laget gjennom de studiene som

har foregått har gjort fremskritt. Mye verdifull litteratur er gjennomlest og diskutert, sjøl om man med et bedre organisasjonsopplegg kunne ha oppnådd bedre resultater. Og det er akkurat dette siste vi nå vil oppnå gjennom for det første at det blir sterk innskjerpa fra styret at studier er laget hovedoppgave, og for det andre (bl.a. som en konsekvens av det første) at det blir gjennomført en omorganisering av Trondheim SUF. Denne omorganiseringen består i at cellertallet blir redusert fra 11 til 4 og at styret utpeker studieledere som det meiner er kompetente til å lede studiene i cellene som utover høsten hovedsakelig vil bestå av den reviderte ml-sirkelen. Studielederne får ved siden av seg i cellene en celleleder som velges av cella og tar seg av det reinte administrative. Studielederne får også beskjed om å prioritere nettopp dette arbeidet. Studieutvalget skal ta seg av folk som ønsker å bli medlemmer ved å starte sympatisørsirkler. Slik vi nå ser det danner cellene kimene til fire nye lag istedet for det gamle Trondheim SUF.

ml-hilsen

Arna O. [redacted]

LEDER forts. fra s.3.

Den norske arbeiderklassen står nå foran oppgaven å starte dette partiet. Dette er ingen lett oppgave. Det må grunnlegges på grundige studier av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og bruk av denne teorien i den norske klassekampen.

Fram for arbeiderklassens revolusjonære kommunistiske parti - væpna med marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning!

SENTRALSTYRET I SOSIALISTISK UNGDOMSTORNDOM

RAPPORT OM SALGET AV KLASSEKAMPEN NR.7-69

TALLMESSIG OVERSIKT.

Salget av KK nr. 7 m² sies å ha gått svært bra. Pr. 14.9 har det kommet inn oppgjør for 760 aviser, og det ser ut til at samla salg vil bli 820 - 830 stk. Dette er fordelt med ca. 160 på SUF-stud. og 660-670 på Trondheim SUF. En slik som dette helt mekanisk oppdeling mellom SUF-stud og SUF er vel tvilsom ettersom noen SUF-studere kanskje føler seg organistorisk tilknyttet SUF-laget hva salget av KK angår. Videre har Eidsaune solgt 25 aviser på Ørlandet (?) og Malvik SUF har solgt 30 stk., slik at vi har fordelt ca. 800 av de 1000 avisene vi fikk fra Oslo.

For Trondheim er salget sånn nogenlunde fordelt som følger:

Løssalg på dører : ca. 310 aviser (ca. 37%)
" i byen : " 170 " (ca. 21%)

Dette utgjør, som vi ser, hovedtyngda av salget.

Videre:

Vi har vel beholdt ca. 35 stk. sjøl, 10 stk. er solgt ved løssalg i Studentersamfunnet i Trondheim, 80 stk. ved en stand på NTH, 10 stk. ved løssalg på NLHT og ca. 20 stk. ved løssalg på andre skoler. Ved en langvarig salgsaksjon er det antageligvis solgt ca. 40 stk. på Studentbyen på Moholt. Vi solgte ca. 50 stk. ved salgsaksjoner utafor valglokalene på valgdagene. Dette arbeidet blei i stor grad hindra av purken. Vi solgte ca. 30 stk. ved en dårlig planlagt salgsaksjon utafor noen av byens største bedrifter ved arbeidstidas slutt torsdag 4.9. Denne aksjonen må betegnes som mislykket, delvis fordi vi hadde delt ut 2300 - 2400 av valgbilaget ved de samme bedrifter før arbeidets begynnelse dagen før, slik at dette bød på misforståelse og forveksling fra arbeidernes side. Men mest mislyktes salgsaksjonen fordi vi ikke hadde noen oversikt over arbeidstid og lønningsdag. Dette er en oppgave som vi må få ordentlig skikk på, et ter som vi erfaringsmessig vet at svært mange arbeidsfolk ikke går med penger på seg hver dag. Ellers så har vi solgt 60 - 70 stk. til arbeidskamerater og andre kjente. Dette er et svært bra resultat, særlig tatt i betraktning av at salget foregikk bare over 8 dager.

OM SVINN.

Fintelling pr. 14.9 viser at vi har et svinn på 65 aviser dersom vi går ut fra at vi fikk

tilsendt 1000 aviser fra Oslo. Av disse har purken rappa 8 stk., slik at det er forsvunnet 57 aviser/kr. på SUF-huset. Dette lyder utrolig, og tallet er da kanskje også lavere i det ingen har finteltt forsendingen fra Oslo. Men i hvert fall har 8 aviser/kr. forsvunnet i tida 6.9 - 14.9, i det svinnet pr. 6.9 var 49 aviser/kr.

Jeg vil ikke ta dette opp til politisk debatt her, men bare la det stå som et eksempel til en diskusjon som for tida blir ført angående små-nasking fra de forskjellige bøsseene på SUF-huset.

Trondheim 14. 9. 1969.

Edgar G. [redacted].

REFERAT FRA MEDLEMSTØTE 11.spt. 1969.

Boligspørsmål under kapitalismen.

Innleder : Yngve L. [redacted].

L. [redacted] slo i begynnelsen av si innledning fast at 'kjernefamilien danner grunnlaget i samfunnet. I denne familien var det mannen som jobba, og dette ga mannen ei overordna stilling i hjemmet. Kjernefamilien har en psykisk usunn virkning på medlemmene, pga. den store isolasjonen, noe som igjen kan medføre gnissinger mellom familiemedlemmene. Denne familiestrukturen, som næringslivet tjener på pga. medlemmenes mottagelighet for falske behov, blir indoktrinert i menneskene fra de er små. Derfor vil vi bygge et hus bygget på kollektiv husholdning og barneoppdragelse. Et slikt arbeid må gå kollektivt med oppgaven om å danne et kommunistisk parti''.

I debatten blei L. [redacted] tilbakevist grundig, hovedsaklig med at dette prosjekt var i strid med masselinja, at det var lettere å drive agitasjon blant massene mot små leiligheter og høye husleier hvis man bodde sammen med vanlige folk. Behovet for større leiligheter og mindre husleier er det primære behov for massene på boligsektoren, og på dette området måtte dette være utgangspunktet for vår agitasjon .

Som landsmøtedelegater blei E. B. [redacted] og E.F. [redacted] valgt. Varamann blei Per D. [redacted].

KLASSEKAMPEN OG SUF'S EKSTERNE HOVEDOPPGAVER

1. TEORETISK GRUNNLAG.

SUF's tredje sommerleir ga forbundets medlemmer en forståelse av at forbundets viktigste eksterne oppgave må være og spre propaganda og agitasjon. Dette var et brudd med den tidligere praktiserte aksjonismen som i hovedsak gikk ut på at vi for all del måtte "få i stand noe", enten dette var inter-essekamporganisasjoner, fronter eller radikal-grupper etc. Denne aksjonismen førte til at mye av arbeidet vårt ikke vant forståelse blandt massene, eller at vi ikke klarte å følge det opp. Det siste skyldes i hovedsak at vi mangla grundige forutgående studier. Årsaken til at arbeidet vårt ofte ikke blei forstått av massene var hovedsaklig at vi ikke hadde lagt de subjektive forholda for aksjonene til rette ved forutgående propaganda og agitasjon. Vi har nå etterhvert forstått betydninga av indre skolering i forbundet og propaganda og agitasjon blandt massene.

Vi må da undersøke hvordan dette oppgaven best skal gjennomføres. Kamerat Mo [redacted] sa i sin hovedinnledning "Om agitasjon og propaganda i SUF's arbeid" på sommerleiren at: "Den eksterne propaganda må ha som hovedoppgave å spre forbundets politiske linje, særlig gjennom Ungsosialisten". Videre: "Klassekampen som er den Marxist-Leninistiske bevegelsens samlende organ, er både en propagandisk og en agitator. Spredninga av avisa er en viktig oppgave for alle Marxist-Leninister." Videre har spredninga av Ungsosialisten og KK blitt satt opp som den viktigste måten å drive den eksterne hovedoppgava på i et forslag til landsmøteuttalelse. Det skulle være klart at dette er ei riktig linje.

2. OM KLASSEKAMPENS TIDLIGERE UTVIKLING I TRONDHEIM.

Spredninga av Ungsosialisten har vært dårlig her i Trondheim., noe som vel ikke er spesielt for denne byen. Det ser imidlertid ut til at vi har forstått hvor viktig det er å spre KK. Vi selger 400-500 stk. av hvert nummer, hele 800-900 av valnummeret, og dette må karakteriseres som bra for et lag med 35 aktive medlemmer. Vi har imidlertid nesten fullstendig ignorert den andre viktige sida av arbeidet med KK.

Sentralstyret sier i et vedtak av 2.mai d.å.:

"Sentralstyret vil derfor slå fast at vi ser det som alle SUF-lags plikt å spre KK etter evne, skaffe abonnenter til KK, sende inn artikler og opplysninger og på andre måter støtte KK." (Min uthevn. EG) Kameratene i Oslo har måttet samle nesten alt stoffet til avisa sjøl, vi i Trondheim har bare bidradd med 2 - 3 (?) innlegg i avisa. Sjølsagt henger dette nøye sammen med lavt skoleringsnivå og dårlige forbindelser der hvor konfrontasjon mellom kapitalen og det breie lag av folket går til daglig. Men dette er ingen skikkelig forklaring ettersom vi ikke har tatt opp problemet med artikler til KK til skikkelig diskusjon.

3. OM ORGANISERINGA AV ARBEIDET MED KLASSEKAMPEN I TRONDHEIM.

Kommisjoner for KK har til nå vært undertegnende, Edgar G [redacted], fra Trondheim SUF, og jeg må for en stor del ta skylda for at vi har sendt så få innlegg nedover til Oslo, ettersom jeg hovedsaklig har sett det som mi hovedoppgave å samordne salget av KK i Trondheim.

Ettersom KK ikke er SUF's eget organ, men et fellesorgan for hele den Marxist-leninistiske bevegelsen i Norge, er det litt skjeivt at SUF aleine har tatt alt arbeidet med KK i Trondheim. Delvis derfor, og delvis fordi én mann er for lite til å dekke oppgava med distribusjon, og innsamling av artikler til KK, er redaksjonskomiteen, eller spira til en fremtidig redaksjonskomite, utvida med Tore [redacted] fra Sosialistisk arbeidsgruppe i Trondheim. Dette vil i første omgang ikke bety noen forandring forandring av distribusjonen av KK i Trondheim, for Trondheim SUF er den eneste organisasjon i byen som er sterk nok til å klare oppgaven. Det ser ut som om SUF-stud ikke i samme grad har forstått nødvendigheten av å spre KK.

Etter den nye celle-inndelinga ville vi ikke lenger la salget av KK gå gjennom cellene, men heller bruke den ordninga vi brukte når vi solgte valnummeret. Hver enkelt må da hente aviser på SUF-huset. Her vil vi prøve å opprette kontortid på samme måten som da vi solgte valnummeret. Dette for å avlaste celledarbeidet som framover hovedsaklig

må dreie seg om studiene. Hver enkelt må da oppgi hvor han/hun har tenkt å selge, slik at vi slipper overlapping. Og vi må fortrinnsvis selge i våre egne celleområder. Dette opplegget står sjølsagt ikke i motsetning til den gamle ordninga med samla salgsaksjon i hver celle. For ytterligere å avbelaste cellene må hver enkelt for framtida levere skriftlig rapport om salget. Rapporten bør inneholde slik som:

- Aksjonsform
- Arbeiderstrøk/småborgerlig strøk
- Lett/vanskelig å selge
- Folks reaksjoner
- Hvem og hvor stor del kjøper avisa fast osv.

Salgsaksjoner på Studentbyene og i Studentersamfunnet bør foretaks ac SUF-studere.

Når det gjelder den andre sida av arbeidet med KK, artikler til aivsa, vil jeg understreke at vi må få mer fortgang i dette arbeidet. Kamerater som vet om noe de kan skrive om, noe som foregår som andre kan skrive om, som sitter inne med opplysninger som kan brukes, som har kontakter med opplysninger osv., kan gi rapport om dette vi f Edgar G. eller Tore B. d. Hvis noen vet om noe de tror kan ha interesse, så må de komme frem med det. Jeg tror Trondheim SUF skulle være en sterk nok organisasjon til å skaffe frem flere artikler til KK enn hva som har vært prestert til nå, uten at dette må gå ut over den interne hovedoppgave eller gi utslag i en lite overveid aksjonisme. Så jeg håper kameratene vil skrive innlegg i Klassekampen.

Trondheim, 15. sept. 1969.

Edgar G.

"Innenfor partiet oppstar motsetningen og kampen mellom forskjellige oppfatninger stadig på ny; dette er en gjenspeiling innenfor partiet av de klassemotsigelser og motsetningene mellom det nye og det gamle som er tilstede i samfunnet. Hvis det i partiet ikke fantes motsigelser og ideologisk kamp under hvilken motsigelsene overbinnnes, ville partiet opphøre å leve."

Mao Tsetung: "Om motsigelsen"

REVOLUSJONEN KOMMER (HELT SIKKERT) BLI MED!

I programmet for Samfunnet H/69 er det blitt satt inn en annonse for Pro-Trykk, med den teksten som du finner i overskrifta. I tillegg til dette var det et bilde av et anarkist-kvinnfolk som sto og vifta med ei svart fane. Dette har danna opptakten til en veggavisdebatt på Suf-huset. Denne debatten er sammenfatta av Torbjørn F.:

1/ Annonsens politiske innhold.

a. Bildet er henta fra A-magasinet's repotasje om den ny-anarkistiske rørsla i Frankrike, Svart Fane

b/ Teksten er heller ikke bra. Når Marx sier at revolusjonen er historias lokomotiv betyr ikke dette at det bare er å bestille plass og bli med. Man kan ikke betrakte en revolusjon abstrahert fra menneskenes kamp. At revolusjonen er historias lokomotiv betyr at folket er den drivkrafta som skaper historia.

2/ Annonsens sammenheng med SUFs eksterne hovedoppgave.

SUFs eksterne hovedoppgave er å spre propaganda om nødvendigheten av en proletarisk revolusjon. Men det annonsen gjør, er å prostituere, kaste skitt på den revolusjonære saka.- Svart mange på NTH veit at Pro-Trykk er et trykkeri som drives av Sufere. Vanlige studenter får følgende inntrykk av SUF gjennom denne annonsen: SUF snakker om revolusjon, men meiner i virkeligheten ikke noe med det. De er ikke alvorlige, proletariske, politiske aktivister. Denne annonsen styrker altså borgerskapets hetspropaganda mot SUF: Ta dem ikke alvorlig.

Annonsen er dermed ikke bare et brudd med vår enhetlige hovedoppgave, den er ei motarbeidning av den.

3/ Annonsen/demokratisk sentralisme.

Motstridende oppfatninger i forbundet skal bare komme til uttrykk innad. Utad skal alltid SUFs linje følges lojalt slik at vi er i stand til å handle og opptre enhetlig. Dette er i pakt med den demokratiske sentralismen. Men å spre motsetninga til SUFs linje i en offentlig publikasjon, er å bryte med den demokratiske sentralismen. Det er å splitte organisasjonen opp i flere eksterne linjer. Annonsen representerer derved et brudd med den demokratiske sentralismen.

Veggavisdebatten på SUFhuset har enda ikke ført til svar fra de folka som er ansvarlig for annonsen. - Det er enhver kamerats plikt å gjøre sjølkritikk dersom kritikken er berettoga. Likeledes å komme med berettiga kritikk. Forklar dere og kom (eventuelt) med sjølkritikk

REFERAT FRA MÖTTET OM DEMOKRATISK SENTRALISME OG REVOLUSJONÆR DISIPLIN PÅ SUF's 3. SOMMERLEIR.

Vedtaket fra SUF's 5. landsmøte om den demokratiske sentralismen var et brudd med den borgerlige linje som en tid da hadde hatt i SUF. Landsmøtevedtaket var et historisk vedtak og det var et bra og riktig vedtak på de fleste områder.

Likevel var det ingen full forståelse av hva dette vedtaket betydde. Man hadde ikke den hele og fulle forståelse av hva virkelig demokratisk sentralisme var og forskjellene på den og avartene av den. Disse avartene er den byråkratiske sentralismen slik vi finner den i Sovjet idag, og ultrademokratismen.

Ultrademokratismen blei heller ikke nevnt i det forrige landsmøtevedtaket. Den er en tendens som ytrer seg på den måten at hele laget skal være med på å diskutere filleting, detaljer og ikke overlater slike ting til styret. Ultrademokratismen er en småborgerlig tendens som vi må atskille oss fra. Den gjennspeiler småborgerens redsel for disiplin, for å innordne seg. I stedet for å innordne seg den revolusjonære disiplin og den revolusjonære bevegelsen, stiller de sitt eget jeg i forgrunnen.

For at organisasjonen skal bli virkelig slagkraftig og et våpen i klassekampen må den være enhetlig og organisert sentralistisk. Men for at det skal kunne bli noen sentralisme og et levende partiliv er det nødvendig å ha demokrati.

Vi må være klar over at demokratiet ikke er noe mål i seg sjøl. Både demokratiet er midler som vi bruker for å oppnå et bestemt mål. For å vinne seier trenger vi begge deler. Demokratiet er noe som skaper enhet i tenkning, enhet i tenkning kan man ikke få ad byråkratisk veg.

For å oppnå dette er det en del saker som må gjøres. For det første må man utelukkende ha reelle medlemmer. Det må stilles visse krav til medlemmene, at de studerer, at de sprer forbundets linje osv. Folksom ikke egner seg som medlemmer, som ikke har tid må ikke få være medlemmer. Å være medlem i en revolusjonær organisasjon er en krevende sak, fordi bevegelsen skal bestå av de mest framskredne elementer i arbeiderklassen. At medlemmene er ideologisk skolerte er en

forutsetning for at demokratiet i organisasjonen skal fungere og en forutsetning for at direktiver og arbeidsoppgaver skal bli satt ut i livet på en kraftfull måte.

Vi må også endre praksisen med at man kan bli medlem uten videre. Man må stille visse kriterier for å bli medlem, man må ha gjennomgått studier i marxismen-leninismen og vise iver i arbeidet. Det er viktig at vi tillemper prinsippet med kritikk og sjølkritikk, utfra formelen: "Lære av fortidas feil for å unngå feil i framtida," og ved kritikken og sjølkritikkens våpen heve organisasjonens kampkraft.

Det må komme inn en eksklusjonsparagraf slik at folk som notarbeider SUF's linje, danner fraksjoner og skader organisasjonen kan bli satt utafør. Vi må her passe på å sette et skille mellom de som blir ekskludert og de som blir passive og overtalt til å forlate organisasjonen. De som blir overtalt til å forlate org. må vi behandle som venner som vi kan samarbeide med, mens de som blir ekskludert er fiender som en revolusjonær organisasjon på alle måter må avsløre og ikke ha noe samarbeid med.

Det er viktig at medlemmer av en revolusjonær org. har revolusjonær disiplin. Det må innarbeides en arbeidsstil med revolusjonær årvåkenhet. All liberalisme med arbeidsoppgaver man blir tildelt er i strid med den revolusjonære disiplinen. Gjennom skoleing må en bli kvitt dette.

De forskjellige avvika vi har vært vitne til er vel følgende:

Ultrademokratismen.
Sentralstyret er blitt kritisert for å ha fatta vedtak selv om disse har vært innafor ramma av hovedlinja. Man har da ment at dette var galt da medlemmene ikke er blitt spurt og saka ikke diskutert i grunnorganisasjonene. Når det gjelder Estlandsutvalget f. eks. var dette et organisatorisk vedtak fatta nettopp for å styrke arbeidet. Dette var også utslag av en ultrademokratisk tendens at sentralstyret ikke la fram sitt syn på valgboikotten for dette ble diskutert i laga.

KRITISISME

Ofte har ikke kritikk vært relevant, den har gått på småsaker og detaljer og ikke vært kritikk en kunne lære noe av. Det har virket som det noen ganger har vært kritikk for kritikken egen skyld. Opp mot dette må vi sette den marxist-leninistiske kritikken som går på sak og ikke person, som er saklig relevant og kommer i god tid og som styrker forbundets kampkraft.

BYRÅKRATISME

Et typisk utslag av byråkratismen hadde vi da vi satte i gang Peru-aksjonen for et par år tilbake. I stedet for å informere laga om saka informerte vi bare presse, elevråd etc. og aksjonen kom fullstendig overraskende på mange SUFere. Byråkratismen var og er en realitet i endel lag, hvor styret bare diskuterer detaljer og ikke viktige politiske saker.

Botemidler mot disse avvika er først og fremst studier. En forutsetning for den demokratiske sentralismen er at medlemmenes ideologiske nivå er høgt.

Kritikk og sjølkritikk må tillempe på en skikkelig måte i organisasjonen. Det er viktig at medlemmene kritiserer styret, høyere organer etc. slik at disse kan bli enda mer effektive, og ingen må bli sure og sinte når sentralstyret kritiserer og korrigerer lag.

Det er også viktig at medlemmene diskuterer den politiske hovedlinja. Det må innskjerpes at lag har papportplikt. Rapporter må sendes inn regelmessig slik at høyere organer kan få et innblikk i situasjonen og på denne måten fatte riktige vedtak og utstede de riktige direktiver.

Tillempinga av den demokratiske sentralismen må diskuteres videre, slik at det kan bli fatta et vedtak om dette på landsmøtet. For virkelig effektivt å tillempe den demokratiske sentralismen må vi løse forbundets hovedoppgave som er studier. Løser vi ikke hovedoppgaven kan vi heller ikke løse bioppgavene.

Etter seminarer var det rapporter og plenumsdiskusjon hvor man summerte opp det man var kommet fram til i gruppene. Når det gjaldt ultrademokratismen nevnte man mange eksempler på denne. Man hadde eksempler på at lag hadde styremøter hvor alle medlemmene hadde adgang, eller at styret måtte gi medlemmene tilnærmedesvis stenografert referat fra styremøtene. At slike ting oppstå kan ha flere årsaker, at styret f.eks. er dårlig og ikke tar en ledende rolle. Tilbakeslaga til ultra-

demokratismen kan også henge sammen med tidligere byråkrati.

Ofte er det slik at forbundsfiendtlige elementer utnytter de feil som er begått, og kjører fram kravet om å få gjøre hva de vil, ikke underordne seg høyere organer osv.

Det viktigste botemiddelet mot ultrademokratismen var alle enige om var studier. Skoleringsnivået må heves. Man må også tillempe kritikk og sjølkritikk og spesielt være oppmerksom på faren ved byråkratisme. Sentralt hold må gripe inn der det er nødvendig og rettleie kameratene som er på feil spor.

Når det gjaldt hvorfor demokratisk sentralisme var proletariatets organisasjonsform pekte man på at i de landa hvor kommunistpartiene var organisert etter dette prinsipp hadde revolusjonen lyktes. Den demokratiske sentralismen skal sikre en enhetlig kamp mot fienden. Samtidig gjør demokratiet at organisasjonen blir sterk og levende. Det ble også pekt på at borgerlige organisasjoner hadde en byråkratisk-sentralistisk organisasjonsform eller en ultrademokratisk organisasjonsform. Dette henper sammen med at hvis borgerskapet skål kunne mobilisere må de ha kadaverdisiplin. Men stort sett vil borgerlige organisasjoner pasivisere folk og de tillemper da en ultrademokratisk organisasjonsform hvor folk mener hva de vil hvor man danser og avleder ungdommens oppmerksomhet.

Når det gjaldt tillempinga av den demokratiske sentralismen lokalt blei det pekt på at det er viktig at laga kvitter seg med "daukjøtt", og at det blir stilt harde krav til opptak av nye medlemmer. Det er også viktig at tilliten mellom de lokale og sentrale organer er god.

Man må skille mellom lag og grupper. Grupper må ikke få de samme plikter og retter som et lag, men spesielt legge vekt på studier.

Alle var enige om at man trengte en eksklusjonsparagraf. Men det blei pekt på at før eksklusjoner blir foretatt er det nødvendig først å kjøre ut en politisk kamp slik at alle skjønner hvorfor det er nødvendig og riktig. Klart forbundsfiendtlige elementer må kuttet ut for at partiet ikke skal degenerere. Når det gjaldt hvilke instanser som skulle kunne ekskludere var det en del uenighet om dette og også få hadde diskutert dette spørsmålet. Det blei pekt på at det er et forhold mellom revolusjonær disiplin og skoling. Med høyt skoleringsnivå er disiplinen god. Det gjelder derfor å gi studiene førsteprioritet og å sette Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder.

OM AGITASJON OG PROPAGANDA

LENIN: DE RUSSISKE SOSIALDEMOKRATERS OPPGAVER.

De russiske sosialdemokratenes sosialistiske arbeid består i å propagere den vitenskapelige sosialismens lære og å spre en riktig oppfatning blant arbeiderne om det nåværende samfunnsmessige og økonomiske systemet, dets grunnlag og dets utvikling, om de forskjellige klassene i det russiske samfunnet, deres innbyrdes forhold og deres kamp seg imellom, om arbeiderklassens rolle i denne kampen, dens forhold til de bortdøende klassene og de klassene som er i utvikling, foruten av kapitalismens fortid og dens framtid, om det internasjonale sosialdemokratiet og den russiske arbeiderklassens historiske oppgave. Uløselig forbundet med propagandaen er agitasjonen blant arbeiderne, som under de nåværende politiske forholdene i Russland og på arbeidermassenes nåværende utviklings-trinn helt naturlig trer i forgrunnen. Agitasjonen blant arbeiderne består i at sosialdemokratene deltar i alle spontane ytringer av arbeiderklassens kamp, i alle konfliktene arbeiderne har med kapitalistene om arbeidstida, arbeidslønnen, arbeidsforholdene osv. Det er vår oppgave å sammenbinde vår virksomhet med de praktiske hverdagslige spørsmål i arbeidernes liv, rette deres oppmerksomhet mot de groveste misbruk, hjelpe dem til mer eksakt og praktisk å formulere sine krav til bedriftslederne, utvikle solidaritetskjennska hos arbeiderne foruten å gjøre dem bevisst om at alle russiske arbeidere som en enhetlig arbeiderklasse, en del av proletariatets verdensverdensarmé, har felles interesser og en felles oppgave. Å organisere arbeidersirkler, opprette viktige og illegale forbindelser mellom dem og sosialdemokratenes sentrale grupper, gi ut og spre arbeiderlitteratur, organisere korrespondanse fra alle sentra i arbeiderbevegelsen, gi ut agitasjonsflygeblad og proklamasjoner og spre dem, utdanne en kjerne av erfarne agitatorer - det er i allmenne trekk uttrykksformene for det russiske sosialdemokratiets sosialistiske virksomhet.

.....Vårt arbeid må framfor alt og i hovedsak rettes til fabrikkarbeiderne i byene. Det russiske sosialdemokratiet må ikke splitte sine krefter, det må konsentrere seg om arbeidet blant industriproletariatet, som er mest mottakelige for de sosialdemokratiske idéer og mest utviklet intellektuelt og politisk foruten har den største betydning pga. sitt antall og sin konsentrasjon i landets store politiske sentra.....

Agitasjonen blant proletariatets mest framskredne skikt (Industriarbeiderne) er (tvært i mot) den sikreste veien og den eneste vegen til å vekke hele det russiske proletariatet. Spredningen av sosialismens og klassekampens idé blant arbeiderne i byene kommer uunngåelig til å medføre at disse idéene også flytere ut i trangere og mer forgrenede kanaler. For å oppnå dette, er det nødvendig at disse idéene slår dyrrer røtter i det bedre forberedte jordsmonnet og gjennomsyrrer denne fortroppen for den russiske arbeiderbevegelsen og den russiske revolusjon.